רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבת ועדת תוכן
יום רביעי, כ"ד באדר תשע"ג - 06/03/2013

נוכחים
חברי הוועדה:
אמיר גילת - יו"ר ועדת תוכן ורשות השידור
יוני בן מנחם, מנכ"ל רשות השידור
אסתי אפלבאום
נגיסט מנגשה
יעקב נווה
נמרוד לב

מוזמנים:
יואב גינאי
ליאת בלום
איתנה גרגור
לינדה בר
נעם שגב
מוריה לפיד
מורן מן

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני פותח ישיבת ועדת התוכן. אני מודה לכולם על המאמץ להגיע לכאן, לאישור לוח המשדרים. יש לנו קוורום של חמישה אנשים שמאפשר אישור לוח המשדרים. אני רק מסביר שהבהילות בכינוס הישיבה הייתה שאלמלא אנחנו מאשרים היום את הלוח, הוא לא יכול לעלות מחר מחרתיים לאוויר, ולכן אני מודה לכל מי שעשה את המאמץ והגיע. בגדול, אני מזכיר שאנחנו אישרנו את הלוח בכל מה שקשור לאמצע השבוע, וזה אומר ימים א' עד ה', לרבות הפריים טיים, שהוא בינינו הנושא הכבד כרגע ושבו אנחנו צריכים להתרכז, גם מהסיבות הערכיות, הציבוריות, השיווקיות והאחרות. אני מזכיר שקבענו שערב טוב ישראל כרגע לא ישתנה, יימשך עד שבע, כלומר מחמש וחצי עד שבע ומשבע עד שמונה יהיו מגזינים. אתמול אגב עלה לי איזה רעיון לעשות שם גם מהדורת חדשות חוץ, שהיא גם אחד הדגלים שלנו. גם יש לנו רייטינג מוכח ברואים עולם, גם זה שידור ציבורי, וגם זה יכול לתת לנו מענה למה שאין בערוצים המסחריים בשעות האלה, אם זה גיא פינס ותכנית חיסכון. אז ההנהלה כרגע בודקת את יכולת היישום, ולכן אני מציע שכרגע את הרצועה של שבע ושמונה, את התמהיל הפנימי שלה – ניתן להנהלה לקבוע, כי אנחנו לא נוכל לכנס את הוועדה הזאת לפני שעולה הלוח, וזה גם פחות חשוב אם התכנית הזאת תהיה בשבע וחצי או בשבע כרגע. האם יש התנגדות לשידור מהדורת חדשות חוץ? יש פה חברי ועדה שמתנגדים? אז אני חושב שאפשר להכניס גם את זה גם כן לאישור, שאנחנו ניתן להנהלה לקבוע אם היא יכולה, אז שיעלו גם את זה.

יוני בן מנחם: נצטרך לבדוק.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר. ובמגזינים יש מגזין משפט, מגזין כלכלה, חדשות חוץ אנחנו מוסיפים עכשיו. בוא תגיד רק מה עוד יש בין שבע לשמונה, כדי שחברי הוועדה יזכרו, ואת התמהיל הפנימי יקבעו.

יואב גינאי: אנחנו רוצים לשדר שני מגזינים בנושא פנאי, שאנחנו עובדים על ההפקה שלהם.

היו"ר, אמיר גילת: כן, שזה לא ממחר בבוקר.

יואב גינאי: שזה לא ממחר בבוקר, אבל זה נמצא בתוך הדבר הזה. אנחנו רוצים לעלות, אם נוכל גם תקציבית, להעלות מגזין בנושא בית ומשפחה ופסיכולוגיה, וכל הדברים האלה. אנחנו גם רוצים לעבוד על פורמט כזה.

נמרוד לב: מה זה מגזין לשעות הפנאי?

יואב גינאי: פנאי זה מגזינים שהם בעצם עוסקים בכל הנושא של פנאי בזמן החופשי שלנו. זה יכול להיות החל מאוכל, דרך - - -

היו"ר, אמיר גילת: תכנית בוקר בערב.

יואב גינאי: לא בדיוק, זהו. שאנחנו רוצים לבדל את זה מהבוקר לערב, ולפנות לקהל שהוא קהל של ילדים ונוער, גם נוער והורים ביחד.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, זה עוד במשא ומתן?

יואב גינאי: זה כרגע אנחנו עושים בהפקה פנימית שלנו.

היו"ר, אמיר גילת: אז אני מציע ככה, מה שבהפקה פנימית בנושאים האלה שאמרת – משפט, פנאי, שפות, כלכלה, חוץ, כל הדברים האלה מבחינת הוועדה מאושרים, אם אין פה התנגדות לחברים; וההנהלה תקבע - - -

אסתי אפלבאום: יש לי שאלה, הפקה פנימית זה אומר שגם המנחים פנימיים?

יואב גינאי: לא.

היו"ר, אמיר גילת: לא בהכרח.

יואב גינאי: לא בהכרח.

אסתי אפלבאום: אז אני רק רוצה לשאול שאלה של מדיניות. יש לנו עכשיו הרבה הפקות חיצוניות, מה שבפנים בפנים, שלנו – שלנו. יש לנו הרבה הפקות חיצוניות, האם ההנהלה יש לה איזו שהיא מדיניות, למשל שאנשים שהם מאד מזוהים עם ערוצים אחרים - - -

היו"ר, אמיר גילת: אסתי, שאלה מצוינת, ואני רוצה לדון בה, אבל זה לא קשור ללוח. אני רוצה לדון בזה אחר כך, זה רשום לי.

נמרוד לב: רק הערה אחת לגבי הפנאי, אני הייתי הולך דווקא בגלל שאני רוצה ללכת לקטע של צעירים וזה, לשים דגש על אינטרנט, טכנולוגיה, אפליקציות, פייסבוק, לעשות גם משהו אינטר אקטיבי עם המדיה הדיגיטלית.

היו"ר, אמיר גילת: תראו, זה לא שאנחנו מאשרים עכשיו - - -

נמרוד לב: לנסות לייצר גם את שיתוף הפעולה הזה עם המדיה הדיגיטלית, שדברים מהמגזין פנאי ירוצו אחר כך גם באינטרנט. אתה יודע, לעבוד גם עם הפייסבוק.

היו"ר, אמיר גילת: חברה, הישיבה הזאת היום היא קצת עזרה ראשונה. כלומר היא נועדה לאפשר לנו להוציא את הלוח, זה לא שאנחנו לא נקיים עוד דיונים וכו', נסמן עוד את התמונה המלאה.

נמרוד לב: אבל אנחנו נהיה חייבים - - -

היו"ר, אמיר גילת: נכון, אבל בשביל לצאת לדרך אני הולך עוד פעם לפי הסדר. חמש וחצי עד שבע, ערב טוב ישראל. אני רק מזכיר, זה נוגע למנהל חטיבת החדשות שלא פה, שהמינון של האופי של ערב טוב ישראל צריך להשתנות. הרי מה שיש עכשיו לא עובד. כלומר אמרנו יותר פריפריה, יותר חינוך, יותר איכות סביבה - - -

אסתי אפלבאום: לא עובד? כמה רייטינג יש עכשיו?

היו"ר, אמיר גילת: 1 פסיק משהו. אז אם גם חטיבת התכניות יכולה לסייע לחטיבת החדשות בהפקת ערב טוב ישראל, פעם דובר על זה, זה קופרודוקציה, אז אני לא יודע מה הם קוראים לזה עכשיו, אבל צריך לשנות את האופי.

יואב גינאי: אנחנו מספקים להם תכנים ואת האייטמים.

היו"ר, אמיר גילת: אז כרגע, רק שנייה, תן לי לסיים את המשפט. עד שנמצא את הפתרון לחמש וחצי עד שבע, בהינתן שערב טוב ישראל נשאר, היא חייבת לשנות את המינון: חדשות מקומיות, לא אקטואליה, לא להתחרות באקטואליה של הערוצים האחרים, כי זה לא עובד. אנחנו צריכים ללכת לכיוון

אחר, גם עכשיו. פנאי, חינוך, איכות סביבה, תרבות, כל הדברים האלה. מיום ראשון זה חייב להשתנות, התמהיל הפנימי של האופי של התכנית.

נמרוד לב: ממתי זה ערב טוב ישראל?

היו"ר, אמיר גילת: חמש שלושים וארבע. מה קורה עם החינוכית, אגב?

יואב גינאי: עם החינוכית אנחנו נמצאים במגעים. נקבע פגישה שבוטלה על ידי החינוכית, ואני מקווה שהיא תתקיים בשבוע הבא.

נמרוד לב: תגיד, וברדיו מתי הרצועה שלנו ... מוזרה?

היו"ר, אמיר גילת: אין לנו אותה כבר.

לינדה בר: באיזה שעות היא?

היו"ר, אמיר גילת: אין.

נמרוד לב: באיזה שעות היא הייתה?

היו"ר, אמיר גילת: ארבע עד שבע.

נגיסט מנגשה: למה היא בוטלה?

נמרוד לב: אני לא יודע, הראש שלי ככה עובד, אני לא יודע, אולי הוא מוזר קצת, אבל בדרך כלל יש לו A, ו-B, וה-A מדבר עם B, ואני אומר שיש לנו בעיה גם ברדיו וגם בטלוויזיה עם רצועה שהיא דומה.

היו"ר, אמיר גילת: אודי דיבר על זה בזמנו, על תכנית שהנהג התחיל לשמוע ברדיו והיא - - -

נמרוד לב: אז אני אומר, אם יש לנו רצועה שהיא גדולה בבעייתיות שלה גם ברדיו וגם בטלוויזיה, אפילו השמות שלהם אותו דבר, אז אני אומר אם יש לנו בעיה עם המקום הזה, אז אולי צריך להקים איזה שהוא צוות חשיבה משותף לרדיו ולטלוויזיה.

היו"ר, אמיר גילת: זה אני תמיד בעד.

נמרוד לב: שנייה, להושיב צוות משותף רדיו-טלוויזיה, לפצח את האגוז הזה ולהגיד איך אנחנו מייצרים איזה שהוא משהו שהוא חדשני, שאנחנו

באים ואומרים – תשמעו חברה, במשבצת הזאת הולך להיות קורלציה מדויקת בין הרדיו והטלוויזיה, לעשות איזה שהוא - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> למה אתה חושב שזה מעניין את הציבור?

<u>נמרוד לב:</u> אני חושב שזה מאד מעניין את הציבור.

<u>יוני בן מנחם:</u> למה אתה חושב שזה מעניין?

<u>נמרוד לב:</u> כי ככה זה נראה לי. אני לא יכול להגיד לך - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> נמרוד, אני מבקש - - -

<u>נמרוד לב:</u> אני אומר, אם יש בעייתיות ברצועה הזאת גם ברדיו גם בטלוויזיה, אפשר לנסות לייצר איזה שהוא משהו חדש. לנצל את זה, אתה יודע, ולנסות לייצר משהו חדשני.

<u>יוני בן מנחם:</u> צריך לחשוב על זה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> חברה, אני אומר ככה, אני חייב להיות פה השוטר הרע. כל מה שלא קשור ללוח משדרים – אני כרגע שם בצד כי אנחנו חייבים לאשר לוח משדרים. אנחנו נחזור לזה אחר כך במה שתרצו. הרעיון הזה הועלה בעבר. יש פה גם מנהל קול ישראל לשעבר, שמכיר את הבעייתיות של הרדיו. הרעיון בקונספט הוא נכון, אני חושב שהביצוע - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> בדיוק, אני רק רוצה להגיד לכם, אמיר קלע, ... רשת ב', רק שאנחנו לא מצבנו את הערוץ הראשון, עד שלא מצבנו אותו ממש, שזה לפחות ייקח לדעתי עוד כמה חודשים, אני לא הייתי מקדים ועושה שום דבר.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אוקי, אני עוד פעם מחזיר אותנו ללוח המשדרים. אגב, בלי קשר - - - (מדברים ביחד) טוב, עוד פעם, אסתי העלתה סוגיה של ילדים, אני עוד פעם מזכיר, רצועת הילדים כרגע ללא שינוי, שלוש וחצי עד חמש, שלא יהיו אי הבנות, בערך, זה עם השעות המוזרות של החינוכית. וערב טוב ישראל בשעה חמש שלושים וארבע, ואני שוב מבקש מההנהלה למצות את ההתדיינות עם הטלוויזיה החינוכית, כי המצב היום הוא בלתי נסבל.

<u>יוני בן מנחם:</u> יש לנו פגישה בשבוע הבא.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אז זה לגבי חמש וחצי עד שבע. שבע עד שבע חמישים ושתיים, רצועה שתכלול מגזינים בתמהיל שאמרנו וכרגע שוב, מחוסר זמן, אנחנו מאפשרים להנהלה לקבוע את סדר הדברים בתוך הרצועה הזאת של שבע חמישים ושתיים, וגם נדון בזה, אפרופו לקחים שכבר יהיו מההצעה. נשאר לנו - - -

נמרוד לב: מתי מתוכנן בואו לאכול איתי?

יואב גינאי: באוקטובר.

נמרוד לב: אחרי המשבצת הזאת.

היו"ר, אמיר גילת: בשבע עשרים ושתיים, אבל עד אז אנחנו צריכים להחליט מה יהיה. אוקי, אני עובר ליום שישי, שבשביל זה התכנסנו. שישי שבת יש לי בעיה אחת ממה שראיתי, שאחוזת דאונטון משובצת לשידור ביום שישי בערב. יש לי שתי בעיות עם זה, אחת קיבלנו כבר תלונות מצופים דתיים שמוחים, ובצדק מבחינתם, שהם לא יכולים לראות את הסדרה. והדבר השני, אני לא חושב שזה מתאים, זאת אומרת אנחנו נכנסים לשישי עם תכנית האירוח הבידורית עם יעקב כהן ווילוז'ני, ולשים אחר כך את דאונטון זה נראה לי קצת לברוח. ראיתי שעיינתי בלוח, אני חושב אולי להעביר את אחד מסרטי המתח, רצועת המתח, ליום שישי. זה יוצא בשעה אחת עשרה?

יואב גינאי: אנחנו שוקלים את הדבר הזה.

היו"ר, אמיר גילת: באיזה שעה זה יוצא?

יואב גינאי: מה? דאונטון יוצא בעשר ורבע.

היו"ר, אמיר גילת: אה, אז סרט המתח יהיה בעשר ורבע?

יואב גינאי: סרט המתח יהיה בעשר ורבע.

היו"ר, אמיר גילת: יש גם את שיימלס, אבל זה נראה לי מוקדם מדי לשיימלס.

יואב גינאי: לשיימלס זה מוקדם. אני חושב שאפשר לעשות הצרכה בין יום חמישי ליום שישי, ולהעביר את אחוזת דאונטון. אנחנו מוצפים בפניות.

היו"ר, אמיר גילת: אני יודע את זה גם מהאומבוצמן, שכבר קיבל הרבה מאד תלונות.

יואב גינאי: אנחנו מוצפים. זה פשוט דבר שלא היה כמותו.

היו"ר, אמיר גילת: אתם זוכרים מה אמרתי על הסדרה הזאת של ארצות הברית, היא שברה את שיא הרייטינג. הפרק הראשון בעונה הזאת שאנחנו משדרים, שבר את שיא הרייטינג.

יואב גינאי: נכון, נכון. אז אני חושב שנעשה באמת את ההצרכה הזאת, כי לחצי הציבור עובדים כאן.

היו"ר, אמיר גילת: פיקוח נפש. זה לא פיקוח נפש.

יואב גינאי: נשדר אותה בימי חמישי.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אם .... אנחנו מרוויחים שלושה אייטמים, כי בכל עיתון היה כתוב כרשות השידור מתעמלת מהצופים הדתיים.

יואב גינאי: היא תשודר בשעה עשר וחצי ביום חמישי.

היו"ר, אמיר גילת: והמתח מתי?

יואב גינאי: המתח יהיה בעשר ורבע ביום שלישי.

היו"ר, אמיר גילת: אה, ביום שלישי לא יהיה מתח?

יואב גינאי: לא יהיה שם.

נמרוד לב: תגידו, פעם בזמנו היה מקובל שביום שישי יהיה ...

אסתי אפלבאום: תביאו סרטים בקונספט, סרטים עלילתיים. ד"ר ז'יוואגו. בקונספט.

נמרוד לב: אני אומר, בזמנו - - -

נועם שגב: סרטים לא עובדים ביום שישי.

נמרוד לב: לא, לא, זה לא נכון. זה לא נכון. (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע, תדברו אחד אחד.

נמרוד לב: סרטים איכותיים.

היו"ר, אמיר גילת: מה עם מופעים? אדל וכאלה?

אסתי אפלבאום: נכון.

יואב גינאי: יש לנו סדרה של מופעים. אז איפה תשים את פרופיילין?

היו"ר, אמיר גילת: אחרי.

יואב גינאי: איפה אחרי?

היו"ר, אמיר גילת: כמה שיותר מאוחר. אז תוריד את המתח.

יואב גינאי: להוריד לגמרי?

היו"ר, אמיר גילת: לי לא איכפת המתח.

יעקב נווה: מה דעתכם על סרטים ישראלים ...

אסתי אפלבאום: קונספט, סרטים תקופתיים, סרטים ישראליים.

היו"ר, אמיר גילת: רק חדשים, אחרת יצחקו עלינו.

אסתי אפלבאום: איכותיים.

יואב גינאי: אני רוצה להגיד כמה עולה סרט ישראלי, פשוט לסבר את האוזן, אמנם זה לא ועדת כספים, אבל שתבינו כמה עולה סרט ישראלי אחד.

נועם שגב: סרטים ישראלים חדשים שלא שודרו עדיין - - -

היו"ר, אמיר גילת: אם נשים את גבעת חלפון נהיה ללעג וקלס. וגם את אבא גנוב. וגם כץ וקרסו.

נועם שגב: גם הסרטים האלה שאתה מדבר עליהם, חלפון וכץ וקרסו, מתחילים בין 25,000 ל-40,000 שקלים. וסרטים חדשים יכולים להגיע ל - - -

יעקב נווה: אז אני שואל שאלה כזאת, אם בסרטים ישראלים אנחנו הולכים ... ...

אסתי אפלבאום: אפשר לעשות עם הקרן הישראלית לקולנוע, בשותפות.

יעקב נווה: להגיד שאנחנו רוצים לעודד את היצירה הישראלית.

אסתי אפלבאום: בדיוק, יביאו לכם סרטים של יוצרים ישראלים, ונעשה - - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, זה לא ללוח של מחר.

יואב גינאי: קיבלנו חוות דעת משפטית בעניין הזה. (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: חברה, הרעיונות פה הם נכונים. אגב, אנחנו ביקשנו מהלשכה המשפטית חוות דעת לגבי ההשקעה של רשות השידור בסרטי קולנוע, כמו שעושים המסחריים. אצלם זה חובה במסחריים. כך השקיעו בזוהי סדום ובהערת שוליים וכו'. ביקשנו שגם רשות השידור תשקיע בקולנוע הישראלי. אגב, זה יכול להיות גם חלק מהרווחים של הסרטים האלה, כשהם מצליחים. אבל כרגע, אם זה לא מוכר לנו כהפקת מקור, בכלל אין לנו את הכסף. אז ביקשנו חוות דעת, חיכינו אגב מאוגוסט, ובשבוע שעבר היא הגיעה, סוף סוף, כי יש עומס בלשכה המשפטית, זה היה הסיפור שם לא? התלוננתם על עומס.

ליאת בלום: זה יכול להיות בשוליים, זה לא יכול להיות העיקר של השעה.

היו"ר, אמיר גילת: בוודאי שלא מדברים על העיקר. אז לכן בטווח הארוך זו בשורה, שאנחנו יכולים להיות גם בביזנס הזה של הקולנוע הישראלי. אבל חברה, אני עוד פעם מזכיר, זה לא מחרתיים, אנחנו חייבים לאשר את הלוח הזה של מחרתיים. אני תמיד ידגיש את הפרקטיות של הישיבה הזאת. אז עכשיו ככה, וילוז'ני נגמר בעשר ורבע, ואז יהיה סרט המתח.

נמרוד לב: לא, הורדת את סרט המתח.

היו"ר, אמיר גילת: חכה רגע. לפי ההצעה כרגע, עשר ורבע סרט מתח עד אחת עשרה ורבע ואז באחת עשרה ורבע שיימלס. בסדר. הבעיה היחידה שלי זה שזה הורס את הפנטזיה שלי על רצועה שבעה ימים בשבוע.

יעקב נווה: אבל לא דיברנו על לפני, מחמש, מה קורה מחמש.

היו"ר, אמיר גילת: אתה צודק, נכון, שכחתי. וגם מוריה נדמה לי ביקשה. אז תחשבו בינתיים על זה, ורק בשביל לשחרר את מוריה, וגם לאור ההערה של יעקב, אנחנו נחזור אחורה. שישי שבת עמוסים בתכניות של מורשת ישראל,

ובואו נתחיל באמת בשעה שלוש. אז בשעה שלוש שאלת רב, מבראשית שלוש וחצי. יש לי מה להגיד על זה, אבל אני לא אגיד את זה עכשיו.

יואב גינאי: למוריה יש תכנית.

היו"ר, אמיר גילת: על שאלת רב ובראשית. אבל אל תדבר על תכניות עתידיות.

יואב גינאי: לא, מה שקורה עכשיו. קודם כל אולי כדאי לציין, מוריה עשתה פרויקט מאד מאד יפה של ספירת העומר, מה שהיה מאד מאד מיושן וזמין, עם שיקופית כזאת. את רוצה להסביר את הדקה וחצי הזאת?

מוריה לפיד: אני אשמח. מה שהיינו רגילים לראות על המסך בין פסח לשבועות מדי ערב, שקופית של שיבולים וכולם - - -

היו"ר, אמיר גילת: "היום יום שלישי, י"ב באייר"...

מוריה לפיד: כן, ששה ועשרים יום שהם כך וכך. אנחנו עשינו הפקה מקומית, מדהימה, של .... כאן באולפן צילמנו שחקן ומאייר. 49 קליפים, כל אחד בין דקה לדקה וחצי לספירת העומר, ישודרו מדי ערב.

אסתי אפלבאום: יש לך דוגמא פה, לראות?

מוריה לפיד: מחר את מוזמנת, יש יום צילום.

יואב גינאי: זה מצטלם עכשיו.

מוריה לפיד: היום אנחנו ביום עריכה, מחר יש יום צילום, ב-11 בחודש יום צילום. פשוט תבואו לראות.

נמרוד לב: זה נשמע טוב.

היו"ר, אמיר גילת: באיזה שעה זה משודר?

מוריה לפיד: זהו, בהתחלה שידרו אותנו כל ערב בחמישה לשבע. אני ביקשתי מיואב שנסמיך את זה למבט.

היו"ר, אמיר גילת: בשבע חמישים ואחת, בדיוק.

מוריה לפיד: כן, או תיכף אחרי המהדורה, כי זה נורא נורא נחמד, ואפשר אפילו פעמיים באותו ערב. זה 49 קליפים.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי.

יואב גינאי: אנחנו בעצם מדברים שנשבץ את זה בין בתשע לשמונה.

היו"ר, אמיר גילת: כן, אם זה שתי דקות, אז בתשע לשמונה, כן. אחרי החדשות. אחרי המבזק.

מוריה לפיד: זה פשוט מדליק, וזה יהיה גם ביום שישי וגם במוצאי שבת.

היו"ר, אמיר גילת: אגב, אין בעיה לשים את זה גם בשלוש וחצי, באחת מתכניות הילדים גם.

מוריה לפיד: אדרבא, בכיף. זה חמוד, זה לכל המשפחה.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא אותם קהלים בשלוש וחצי ובשמונה.

נגיסט מנגשה: למה הפסקנו את חוצה ישראל?

היו"ר, אמיר גילת: חוצה ישראל זה לא שלנו, זה הטלוויזיה החינוכית. יש לנו מספיק צרות משלנו, אנחנו לא צריכים לדון גם בצרות של החינוכית.

נגיסט מנגשה: היא תכנית טובה.

יוני בן מנחם: מצוינת, אבל היא לא שלנו.

נגיסט מנגשה: אולי נייצר משהו כזה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. אז למה את אומרת על ל"ג בעומר, אפרופו שאלת רב.

מוריה לפיד: עכשיו, גם שאלת רב, גם בראשית, שזו תכנית יותר חביבה. שאלת רב כבר עשינו טסטים למנחים אחרים, ויש קונספט אחר לגמרי. לגבי המשדרים של מוצאי שבת - - -

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, זה יהיה יותר טלוויזיוני אולי?

מוריה לפיד: לא יותר, זה יהיה טלוויזיוני.

יוני בן מנחם: את יודעת מה הזכרת לי עכשיו? אני אספר לכם, זה אנקדוטה קטנה. היה אחד ממנכ"לי רשות השידור, לפני 12 שנה - - -

נמרוד לב: שלא ננקוב בשמו .

יוני בן מנחם: הייתי כתב של קול ישראל והוא הזמין אותי ולא ידעתי למה באתי אליו. הוא אמר לי – אני רוצה לשבח אותך על השידורים שלך וזה וזה. בבוקר שמעתי אותך כשראיינת את אפרים סנה, והיית אדיר, ואני אומר לו כן, כן, כן. אמרתי לו רק שאני לא ראיינתי את אפרים סנה היום. בסוף התברר שהוא האזין לגל״צ.

נגיסט מנגשה: אני חושבת שהבית הזה צריך לעשות תכנית דומה מאד לתכנית - - -

היו״ר, אמיר גילת: תיכף נדבר על זה, תרשמי. אנחנו באישור לוח משדרים.

יואב גינאי: זה מזכיר לי עכשיו אנקדוטה קצרה. עיתון ארץ פרסם, הייתה סדרה ברשות שקראו לה צימרים - - -

היו״ר, אמיר גילת: כן, שמשודרת בימים אלה במסגרת מנהרת הזמן.

יואב גינאי: כן, משודרת בימים האלה. עיתון הארץ יצא בקטילה נוראית על הפרק הראשון של הסדרה, כתב איך אפשר, ואיך זה, פשוט לא שם לב שלילה לפני כן היה איזה שהוא אירוע ביטחוני ... ... והוא פשוט ראה ...

היו״ר, אמיר גילת: טוב, יש לי גם סיפור, אבל לא עכשיו.

מוריה לפיד: אוקי, לסיכום רציתי לומר שגם במוצאי שבת יש לנו חלופות שכבר עברו התקשויות והן מתאימות - - -

היו״ר, אמיר גילת: בסדר, זה לא רלבנטי כרגע. שאלת רב ובראשית, יש הערות, שאלות? השינוי הזה יחול במהלך השבועות הקרובים שציינת, מנחה חדש וכדומה.

מוריה לפיד: אחרי ספירת העומר.

היו״ר, אמיר גילת: טוב, אז אנחנו ניפגש עד אז. אז שאלת רב מאושר ובראשית מאושר. אחרי זה יש את החינוכית, ילדים, שישי בחמש, מקבלים שבת, טעמים – זו התכנית בישול החדשה.

יואב גינאי: המטבח הבריא.

היו"ר, אמיר גילת: המטבח הבריא, מאושר. אם יש הערות – תגידו לי. יומן בשבע חמישים ושתיים על פי החלטת הוועדה, כמו שאתם זוכרים. מחר שבת, דיברנו. בשונות אנחנו נדבר על התכנית הראשונה, אז לא עכשיו (של מחר שבת). וסרט המתח במקום אחוזת דאונטון. סדרת מתח, מאלה ה-CSI. ולאחר מכן תכנית חדשה, יחסי בושה, שהיא מתאימה לשעת לילה מאוחרת. יש הערות? אוקי, זה מאושר. זה רק משליך לנו כרגע גם על הצורך לשנות את יום חמישי, מבחינת הסדר הטוב. אנחנו עושים הצרכה, זאת אומרת אחוזת דאונטון תשודר ביום חמישי בשעה עשר.

יואב גינאי: עשר וחצי.

היו"ר, אמיר גילת: הייתי שם את זה בעשר, לפני תמונה חדה. תעשה בעשר את דאונטון ואז את תמונה חדה.

יואב גינאי: תמונה חדה זה מגזין תעודה שבעצם סוקר - - -

היו"ר, אמיר גילת: נו, אז מה, תשים את זה אחרי דאונטון.

יואב גינאי: אני אגיד לך מה הבעיה. הבעיה היא שדאונטון יש לה תזמונים משתנים. זאת אומרת שזה יגרום לתמונה חדה להיות בכל מיני שעות אחרות, אתה מבין, וזה בעייתי.

נועם שגב: יהיו גם מצבים שבהם דאונטון תדחוף את תמונה חדה לאחרי השעה אחת עשרה, וזה יעשה לנו בעיה בהכרה בסוגה עילית, כי סוגה עילית צריכה להיות משודרת בין שבע לאחת עשרה.

היו"ר, אמיר גילת: תמונה חדה זה סוגה עילית?

יואב גינאי: כן.

היו"ר, אמיר גילת: זה ה-הדוקו. יותר סוגה עילית מזה לא יכול להיות. דוקו על דוקו.

יואב גינאי: זה מעט בעייתי, אבל אוקי, בואו - - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב, מבחינתנו עוד פעם, ההנהלה תקבע את הסדר. בואו תחשבו על זה עוד פעם, אבל אנחנו עושים את ההצרכה בימים ותראו מה אתם יכולים לעשות.

יואב גינאי: תראה, דבר נוסף שאפשר לעשות הוא להעביר את אחוזת דאונטון ליום שלישי, אחרי בית המשאלות.

היו"ר, אמיר גילת: לא. ביום שלישי יש פוליטיקה, לא בית המשאלות.

יואב גינאי: ביום רביעי. אחרי בית המשאלות.

היו"ר, אמיר גילת: זה יותר מדי, לא? למה לא ביום שלישי אחרי פוליטיקה?

יואב גינאי: זאת גם אפשרות, כן. במקום 60 שנות טבע.

היו"ר, אמיר גילת: כן, כן.

יוני בן מנחם: תשאיר את בית המשאלות, הוא חזק מאד.

היו"ר, אמיר גילת: כן, בבית המשאלות לא הייתי נוגע.

יואב גינאי: לא, לא רציתי לנגוע בבית המשאלות, אמרתי אחרי בית המשאלות. אז בעצם ביום שלישי אנחנו שמים את זה אחוזת דאונטון.

היו"ר, אמיר גילת: נכון.

אסתי אפלבאום: מבחינה שיווקית רעיון לא רע לדחוס הרבה שוסים בערב אחד. מי שימכור חסויות יהיה לו קל.

יואב גינאי: במקום שישים שנות, שהולך להיות ליום שישי.

נמרוד לב: שלישי הגדול.

אסתי אפלבאום: כן, כשהווליום הוא גדול.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אז אנחנו מתקנים את החלטתנו.

יואב גינאי: המתח נשאר ביום חמישי ובמקומו ה- BBC נכנס.

היו"ר, אמיר גילת: באיזה יום? אתה מעביר את ה- BBC ליום שישי?

יואב גינאי: כן.

היו"ר, אמיר גילת: לא.

יואב גינאי: למה?

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, שים שם משהו כייפי. בימים הייתי מחליף. זאת אומרת את המתח הייתי משאיר ביום שישי, את דאונטון ליום שלישי, ואת ה-BBC ליום חמישי.

יואב גינאי: אוקי.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, חברה, תפתרו את זה. בעיקרון מבחינתנו סרט מתח ביום שישי, סדרת מתח, דאונטון ביום שלישי, אחרי פוליטיקה, זה יום חזק יהיה, ויום חמישי את הטבע. תפתרו את זה. יש פה היום ועדה עם הרכב לא פורמליסטי וגמיש, וניתן להנהלה לעבוד.

יואב גינאי: אוקי, בסדר גמור, אנחנו נפתור את זה. זה משחקי כיסאות בסך הכל.

היו"ר, אמיר גילת: אלה העקרונות שלנו. אנחנו הפעם מאשרים לכם עקרונות. דיברנו על זה, אתם לא יכולים לעשות מחר סרטים ממילא. מחרתיים הלוח מתחיל. אוקי, טוב, אז עשינו את התיקון הזה, זה ברור לכולם? אוקי. אם יש בעיה, תעדכנו את הוועדה, אבל בעיקרון דאונטון אחרי פוליטיקה, טבע ביום חמישי, וסרט מתח ביום שישי, אלה העקרונות. בסדר?

יואב גינאי: טוב.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, שבת. שבע עד אחת עשרה ילדים ונוער, אחת עשרה עד שתיים עשרה – מספרי סיפורים. שתים עשרה עד אחת תכניות דוקו, מה זה?

יואב גינאי: זה תכניות ששודרו במהלך השבועות האחרונים, שידורים חוזרים.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי. אחד עד שתיים, מוסיקה קלאסית, תסביר.

יואב גינאי: מוסיקה קלאסית זו תכנית שמבוססת על שיתוף פעולה בין הרדיו לבין הטלוויזיה. אריה אייס עושה תכנית שנקראת ממעמקים. תכנית שבה הוא מארח הרבה הרכבים, בעיקר של חברה צעירים בתחום המוסיקה הקלאסית.

היו"ר, אמיר גילת: יש שם לתכנית?

יואב גינאי: ממעמקים.

היו"ר, אמיר גילת: אה, מעמקים זה שם התכנית?

יוני בן מנחם: ממעמקים.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, טסט ראשון, שידור חוזר.

יואב גינאי: יש התעניינות.

היו"ר, אמיר גילת: תהילה בשתיים וחצי נראה לי בזבוז, זו לא שעה ש-, לדעתי הייתי שם את זה יותר מאוחר.

אסתי אפלבאום: מה זה תהילה? FAME?

היו"ר, אמיר גילת: כן, כן, אנחנו מחזירים את FAME. הייתי שם את זה בשעה חמש וחצי. אפשר להחליף את זה עם הזירה?

יואב גינאי: בעיקרון כן. אוקי.

היו"ר, אמיר גילת: כי FAME, שיתעוררו מהשלאף שטונדה. אוקי, גלובוס, הארכיאולוג העירום, סיכום שבועי, נפגשים בשישי, לגעת ברוח. חדשות השבת, אני מפנה את תשומת לב חברי הוועדה, זה גם שבע חמישים ושתיים. אנחנו יוצרים את האחידות בחדשות בשבע חמישים ושתיים. אחרינו המבול, זו הסדרה החדשות מתוצרת בית על איכות הסביבה, נכון? אתם רוצים עוד להוסיף משהו?

יואב גינאי: זו סדרה שמופקת כבר תקופה ארוכה.

אסתי אפלבאום: ברותם?

היו"ר, אמיר גילת: כן.

אסתי אפלבאום: כמה פרקים?

יואב גינאי: יש 10 פרקים.

אסתי אפלבאום: אז מה יהיה בעוד עשרה שבועות?

יואב גינאי: עוד 10 שבועות אנחנו רוצים לשים שם ... (רעשים ברקע) מתוך תכניות הפנאי שהיו לנו, אנחנו בודקים. חברה, הסדרה הזאת מן הסתם תעורר הדים. יש בה אלמנטים מאד - - -

היו"ר, אמיר גילת: דבורה, אתם נורא מרעישים שם?

דבורה הנדלר: מרעישים? אז אתם רוצים להוריד אותי?

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, רק תעשי איזה משהו שלא נשמע את הרעשים ברגע. השתק.

יואב גינאי: זה מדבר על דברים לא פשוטים שקורים לנו בחיי היום יום, מהאוכל שאנחנו אוכלים, והאוויר שאנחנו נושמים, תוך באמת מתן אספקט מחודש, חדשני, שלא נראה לדעתי גם בסדרות האחרות. (רעשים ברקע)

אסתי אפלבאום: למה רק 10 פרקים?

יואב גינאי: זו מן סדרה כזאת - - -

היו"ר, אמיר גילת: וגם 10 פרקים זה בסדר.

יואב גינאי: זו סדרה תיעודית, היא לא מגזין. זו סדרת תחקיר שעוסקת כל פעם בנושא אחר: באוכל, באוויר, בזיהום הסביבתי.

אסתי אפלבאום: לא מעניין. מה שלא אקטואלי לא מעניין.

יואב גינאי: זה מאד אקטואלי.

היו"ר, אמיר גילת: רואים עולם. הבית היהודי. אז ככה. הבית היהודי, קודם כל הבית היהודי אני רוצה להתייחס, אני לא יודע אם נספיק ללוח שעולה מחרתיים.

אסתי אפלבאום: זה השם של הפרויקט? הבית היהודי? איך לא הגשנו תביעה נגד נפתלי בנט.

היו"ר, אמיר גילת: אז אלף בדיוק, זו ההערה הראשונה.

מוריה לפיד: אגב בזמנו, קודמי בתפקיד פנה אל הלשכה המשפטית כדי ... תביעה ... הרשקוביץ. יש לזה היסטוריה. כשהם רק יצאו עם השם הזה, פנינו לסימן מסחר - - -

אסתי אפלבאום: באמת? חשבתי שזו בדיחה עכשיו.

מוריה לפיד: לא, לא, לא.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, מאחר שממילא אני דיברתי על זה עוד לפני הבחירות, ועוד ייצא שקמה המפלגה במתכונתה הנוכחית. אני חושב שאנחנו צריכים לעשות קצת רענון בנושא הזה של הבית היהודי.

מוריה לפיד: זה פרויקט שעבר התקשרויות, זה מחכה למשא ומתן. העברנו את הכל. אני הרי הוצאתי 'קול קורא'. ברגע שנכנסתי לתפקיד הוצאתי על זה 'קול קורא'.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר. עוד פעם, אנחנו מדברים על תכניות ארוכות טווח, ואני מדבר על מחרתיים. והבעיה כרגע נקודתית היא שאנחנו עולים עם לוח שידורים חדש, ומשאירים מילא את שאלת רב וזה, זה ביום שישי בשלוש, אבל בפריים טיים משאירים את הבית היהודי. אז השאלה אם יש פתרון מיידי למוצאי שבת.

מוריה לפיד: אם הפתרון המיידי הוא לעשות את אותו דבר עם אותם אנשים, עם אותו כוח אדם, עם אותו אולפן, עם אותם צלמים ואותם ... משעמם. לכן לקחנו התקשרויות, לכן הוצאנו קול קורא.

היו"ר, אמיר גילת: ואם נוציא את התכנית לחופשה?

מוריה לפיד: מבחינתי בכיף. אני אשמח.

היו"ר, אמיר גילת: פרו-פיילר, לא משנה.

מוריה לפיד: סבבה.

יוני בן מנחם: לא, אני לא מסכים איתך. יש ציבור במוצאי שבת שמחכה לראות את זה.

לינדה בר: זה ציבור קבוע.

יוני בן מנחם: כן, למה לאבד את הצופים האלה?

נגיסט מנגשה: למה לא להכין תכנית איכותית?

יוני בן מנחם: מכינים, זה בהתקשרויות.

היו"ר, אמיר גילת: כמה הרייטינג? לינדה, את זוכרת כמה הרייטינג?

לינדה בר: אני זוכרת שזה באזור ה-5%.

יואב גינאי: כן, באופן קבוע ומסורתי, תסלחו לי על הביטוי, באופן קבוע ומסורתי צופי מוצאי שבת, מיד אחרי צאת השבת, הם צופים דתיים. התכנים האלה מדברים אליהם, זה מוכח במשך שנים כבר.

יוני בן מנחם: נכון, חבל לאבד את זה, חבל.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אנחנו שומרים, לא לאבד.

יוני בן מנחם: מה זה להוציא את זה לחופשה?

יואב גינאי: אז הם ייעלמו לנו.

היו"ר, אמיר גילת: לא, אז לשים שם שידור חוזר של קהילות מדליקות, לא יודע מה.

מוריה לפיד: שזה אחלה לשים את חנוכה בפסח.

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, אני נותן דוגמא.

יוני בן מנחם: ישרפו את החמץ.

היו"ר, אמיר גילת: חברה, קהילות מדליקות כדוגמא, לא לקחת תכנית של חנוכה. תכנית אחרת. יואב, אין משהו?

יואב גינאי: יש סדרה, ... (רעשים ברקע).

היו"ר, אמיר גילת: זה יום ראשון, אחרי הישיבה של יום ראשון.

נגיסט מנגשה: הוא אומר שזה עניין של כסף.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אנחנו דנים כרגע בלוח שידורים שמתחיל מחרתיים. זה עקרוני אחר כך. אני לא יכול לצאת מפה היום בלי שיש לנו לוח שידורים מאושר. אז תרשמי רגע בצד.

נגיסט מנגשה: אתה מדבר על תכנית של יום שישי?

היו"ר, אמיר גילת: של מוצאי שבת.

נגיסט מנגשה: כן, אני ...

היו"ר, אמיר גילת: אבל את לא תוכלי לעשות תוך 48 שעות תכנית. אם זה התכנית שאת יכולה להחליף את הבית היהודי מחרתיים, אז תגידי כן.

נגיסט מנגשה: לא, אני לא מחליפה, אבל אני מבקשת לשדרג.

היו"ר, אמיר גילת: גם אני מבקש לשדרג.

נגיסט מנגשה: לא תכנית משעממת.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אז לגבי הבית היהודי, אני חושב שהתכנים שם הם טובים מאד. אני אגב עד בואי לרשות, אני מודה, בחיים לא פתחתי את הטלוויזיה לראות את הבית היהודי. מיום שאני יושב ראש, אין לי ברירה. אני רוצה שכן אני בגלגולי הקודם הייתי מצטרף לתכנית הזאת. ויש שם תכנים שהם מעניינים. ההגשה, הפורמט מיושן, על השם כבר דיברנו. אני כן חושב שצריך לעשות

שם איזה ניעור. אגב, מה קורה אם התכנית הזאת עוברת ליום חול במסגרת המגזינים ומשנה בכלל צביון?

מוריה לפיד: אתה תאבד את הצופים הקבועים שלך.

היו"ר, אמיר גילת: את הדתיים.

יואב גינאי: זה כמו לחם אחרי פסח.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אז כרגע אם אין פה רעיון אחר ללוח המשדרים שמתחיל מחרתיים, אז אנחנו מאשרים את הבית היהודי, אבל אנחנו מפנים פה קריאה ברורה - - -

מוריה לפיד: אני מפנה את אותה קריאה ל - - -

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, בסדר, אבל כרגע גם במסגרת הפנימית צריך לחשוב.

יעקב נווה: אני חושב החלטה כן לחפש דרכים ... ... אני לא מקבל את הגישה הזאת של נשארים בתכנית כי אנשים רגילים. (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אוקי, כרגע זה מאושר ואנחנו נמשיך את הדיון הזה, אולי עוד בהמשך הישיבה, אבל כרגע אנחנו מאשרים. שידור חוזר של מחר שבת ו... סטודנטים, נכון?

יואב גינאי: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, עוד משהו שאתם רוצים להגיד?

יעקב נווה: אגב, יש תגובות מצוינות על שדרוג - - -

לינדה בר: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: ימים שבהם יש שידורים חוזרים של משדרי אקטואליה, יומן - - -

יואב גינאי: יומן, פוליטיקה.

היו"ר, אמיר גילת: וקיבלתי גם תלונות על רואים עולם שהיה משודר ביום ראשון בחצות, ועכשיו בגלל הלופ זה גם ירד. אז השאלה אם אנחנו רוצים להיענות לזה או לא? כרגע פה פוגע בלופ הלילה? יומן ביום שבת, פוליטיקה ביום שלישי.

יואב גינאי: כן, אני לא חושב שצריך לנגוס ...

היו"ר, אמיר גילת: כי היו בקשות להחזיר את רואים עולם ליום ראשון בחצות.

יואב גינאי: גם מבט שני ביקשו.

היו"ר, אמיר גילת: יש לי פיתרון, במסגרת ערוץ 33 אנחנו משדרים עכשיו את התכנית האלה.

יואב גינאי: לא, אבל אנחנו לא יכולים לשדר את זה בערוץ 33, לא את רואים עולם בגלל הנושא של האינטרנט.

ליאת בלום: ... ברואים עולם יש רק ... אחד. מישהו יכול היה - - -

יעקב נווה: אני מסכים איתך.

ליאת בלום: הבעיה האינטרנטית ורישיונות האינטרנט נובעת מסוכנות אחת, שלא נותנת - - -

אסתי אפלבאום: אמיר, אני רוצה לשאול רגע כמה שעות לופ יש לנו ביום.

יואב גינאי: יש לנו משתים עשרה בלילה, עד - - -

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו מאשרים את הלוח, הלוח מאושר. כן, בבקשה.

אסתי אפלבאום: כמה שעות לופ יש?

יואב גינאי: משתים עשרה בלילה עד שמונה בבוקר.

אסתי אפלבאום: תקשיבו, אם היינו מתלבשים גם על רצועת הלופ, וגם אורזים אותה בחומרים, ברצועות-רצועות, אבל על פי קונספט מסוים, תנו לי עוד שנייה. יש לנו ארכיון מדהים בטלוויזיה. לשים איזה עורך טוב שיש לנו, מהכוחות הפנימיים שלנו, ולערוך את הלופים לפי רצועות, לפי ימים, לפי שעות, איך שאתם רוצים. לא עוד פעם להראות פוליטיקה וכאלה. לקחת למשל, היו פעם תכניות ילדים מפוארות בטלוויזיה הישראלית, סתם לדוגמא.

יעקב נווה: סמי וסוסו?

אסתי אפלבאום: לא משנה מה, אני לא אומרת. יש כל מיני דברים. היו כל מיני תכניות שהן תכניות קאלט, וצריך לקחת אותן מחומרים ארכיונים ולהראות אותם בלופים.

היו"ר, אמיר גילת: זה קורה, זה קורה.

יואב גינאי: אני לא יודע אם את צופה בנו. בואי אני אסביר לך מה קורה בלופ.

אסתי אפלבאום: אני רואה רק את השידורים החוזרים.

יואב גינאי: לא, את טועה. לופ נקרא מנהרת הזמן.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, תן לי להתחיל רגע. קודם כל במסגרת תפיסת השידורים החדשה שעשינו ממאי, אנחנו אמרנו אנחנו מדברים על לוח שידורים שהוא מחמש וחצי עד שמונה בבוקר. זאת אומרת גם הלילה הוא חלק בלתי נפרד מלוח המשדרים. ואז אמרנו בלילה אנחנו ממתגים את זה כערוץ הנוסטלגיה, וההנהלה בחרה את השם מנהרת הזמן. ופה יש בדיוק את הקונספט שאת אומרת. יום ראשון זה שנות ה-70, או שנגמר כבר שנות ה-70. ניקוי ראש - - -

יואב גינאי: טלא-פלא וכל הדברים האלה שגדלנו עליהם. יום שני שנות ה-80, יום שלישי שנות ה-90, יום רביעי שנות ה-2000. ביום חמישי - - -

אסתי אפלבאום: כן, אבל אני אגיד לך, אתה יודע למה זה לא עבר אותי? חלוקה פנימית, אתם לא חותכים לרוחב.

יוני בן מנחם: מה שהיא מתכוונת, שאת הרצועה של 2000 או של ה-60 ו-70, תחתוך אותה לצפיות משנה.

אסתי אפלבאום: לפי נושאים. רק ילדים, רק זה. בגלל זה לא עובר.

נועם שגב: יש גם חיבור של רצועות משנה, אבל צריך לקחת בחשבון, בגלל שהאורכים לא אחידים, אז - - -

אסתי אפלבאום: בסדר.

יואב גינאי: כל הרצועה הזאת ארוזה. היא ארוזה בצורה גרפית, בצורה מאד מאד יפה.

אסתי אפלבאום: כמה רייטינג יש לרצועה הזאת?

לינדה בר: היא גם מאד מוצלחת מבחינת ביקורות.

יואב גינאי: היו ביקורות נהדרות על זה גם בידיעות אחרונות, מישהו יצא מגדרו.

לינדה בר: ופשוט מדברים על זה כמעט בכל תכנית. אנשים ממש מחכים לזה.

אסתי אפלבאום: תקשיבו, אני מסתכלת על זה גם קצת, כמובן גם תדמיתית, אבל גם מסחרית. אם אין לנו אריזות .... יכולנו אחר כך יכול להיות גם לעשות מזה DVD ולחלק את זה במארזים. אבל המארזים צריכים להיות מארזי קונספט, לא רק שנות ה-60, ה-70 וה-80, כי זה כבר משהו שגם השתמשו בו - - -

לינדה בר: כמו ביום שישי, כי ביום שישי זה למשל תכניות אירוח.

אסתי אפלבאום: אתה מבין מה אני אומרת?

יעקב נווה: ביום ראשון העיתונות מפרגנת על מה ש - - -

לינדה בר: כל הזמן מדברים על זה.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, רגע.

אסתי אפלבאום: אלף אני מתנצלת אם לא ראו, ואם יש פרגונים ואם יש רייטינג מטורף, אני לוקחת את הדברים שלי בחזרה. אני מסתכלת על זה בכמה מימדים.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה, אני רק אחדד את מה שאמרת. קודם כל, השינוי עד מאי, מה שהיה עד מאי זה פושט היו זורקים באופן שרירותי תכניות והיה כתוב שידורי ארכיון. כבר עשו כבוד לצופה, כי יש לוח שידורים עם קונספט. כשאת לוחצת את יכולה גם לדעת עכשיו מה את רואה. עומדים בזמנים. זאת אומרת זה חלק בלתי נפרד מלוח המשדרים. והכוונה היא בעתיד לשווק את זה בדיוק בדרכים, כלומר היום התכניות הן AS IS. אנחנו כן דיברנו בהתחלה, כרגע עוד אין את הכוח אדם וכו', שכן אורזים את זה מחדש ומוציאים, נגיד בונים מתוך הארכיון תוכנית ספיישל להקל הנח"ל. לוקחים את כל התכניות של להקת הנח"ל באריזות חדשות.

יואב גינאי: ברור.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אז צריך לתת לזה פתרון איך עושים את זה, אבל זה לא כרגע. אז זה לגבי הלילה. עכשיו אני מחזיר אותך לנושא המגישים, ואני בדיוק מתחבר לזה ולכן גם רשמתי לדבר על זה בעצמי. אני חושב שאנחנו, מבחינת הטלוויזיה הישראלית, אנחנו טלוויזיה בלי פנים. זאת אומרת אין לנו את הפנים שלנו. יש חלק פנים שאנחנו רואים עכשיו במודעות, זה בעיקר בתחום החדשות – אם זה גאולה, יעקב אחימאיר, זה בערך מה שיש.

אסתי אפלבאום: עודד - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, עכשיו במודעות יראו.

לינדה בר: זה לא בטוח, זה עוד לא סגור.

יוני בן מנחם: סגור, זה סגור.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי.

לינדה בר: אה, סגור? אל תשכח שה... המדיניות המיידית - - -

היו"ר, אמיר גילת: טוב, זה בא אחרי שאנחנו מכירים. אבל אני אומר, בערך יש לנו שני פנים, שלושה אם שכחתי מישהו.

לינדה בר: איילה חסון.

היו"ר, אמיר גילת: זה נכון. ועד עכשיו זה היה חדשות, ולא במקרה שהפנים שמוכרות עד היום היו מתחום החדשות, כי זה מה שעשינו, זה מה שעשו פה עוד לפני שבאתי, זה מה שהרשות עשתה. היום, בעידן ההשקעה בתוכן, אנחנו מדברים בכלל על פנים מז'אנרים אחרים מתחום הדרמה, מתחום הבידור, ואסתי בדיוק הוציאה לי את המילים מהפה. כי אם אנחנו לוקחים מהנחיית האירוויזיון טאלנט של ערוץ 10, שהוא הנחה את המרוץ למיליון, ואני כבר לא מדבר על זה שעל הבמה הוא גם מסתלבט ועושה פרומו למרוץ למיליון ודברים כאלה. זאת אומרת זה מתחבר עם שני דברים שדיברנו בעבר. אחד זה הכבוד של הערוץ הראשון, ודי לפזילה ולהתבטלות בפני הערוצים המסחריים, ולפתח את הדברים שלנו. והומור עצמי זה גם זכה לביקורות חיוביות, זה דבר טוב, אבל אני חושב שאנחנו הגזמנו. אלי פיניש זו הדוגמא הבולטת ביותר להומור העצמי עלינו, שנסחף. אז פעם אחת, בתכנית הראשונה הוא מראיין איזה כתב, מסתלבט על התקלות בערוץ הראשון, זה

נחמד וזה. ברגע שזה הופך למוטו, אני חושב שאנחנו יורים לעצמנו ברגל. אז זה מבחינת המלל, התכנים שאנחנו מעבירים, וראיתי את זה כבר בנגיעה קלה בתכנית של יעקב כהן ווילוז'ני, זה היה בקטנה. בקדם אירוויזיון זה גם היה. וגם ביום הבחירות זה היה. זאת אומרת אוקי, אז אנחנו מביאים אנשים מבחוץ, פאן להם להסתלבט על הערוץ ועל האגרה וכו', אבל אנחנו יורים לעצמנו ברגל. אז זה מבחינת התכנים. ועכשיו נדבר גם על האנשים עצמם, ומיד אני אתן לאסתי להוסיף, כי אנחנו לא מתואמים. אני שמח שהיא גם רצתה להעלות את זה. ולקחת את רון שחר, שהוא המגיש של המרוץ למיליון, להנחות אצלנו את הקדם, אנחנו צריכים לייצר את הטאלנטים שלנו ולבחור את הטאלנטים שלנו, ושיהיו לנו פנים שמזוהות עם הערוץ, כי אין דבר כזה טלוויזיה בלי פנים. וזה בולט במיוחד גם בתחום החדשות, וכל הנושא של הגשת - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> הבעיה היא שאין לך שליטה על זה, אמיר. בטח אם זה הפקות חיצוניות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רגע, אני אסיים ונראה. אני רק אומר, גם הנושא של החדשות. לא סתם המגישים באנגלית המילה היא אנג'ל. זה העוגן של המשדר, וגם אצלנו עדיין אין מגיש קבוע למבט. אז זה מבחינתי, ועכשיו אתם.

<u>אסתי אפלבאום:</u> כאילו, למה זה קפץ לי? כי דיברנו על המגזינים ועל הרצועות. אני שואלת אם יש לכם איזו שהיא החלטה של מדיניות.

<u>יואב גינאי:</u> אני אסביר.

<u>אסתי אפלבאום:</u> אני לדידי, ואז גם אני מודה שקפצתי לשידורי הספורט. כשלוקחים את השדרן הכי מזוהה עם ערוץ 5 ומביאים אותו לרשות השידור בכסף ציבורי, סליחה. מה, אנחנו לא יכולים לגדל טאלנטים פנימיים? סליחה. יש לנו הרבה טאלנטים. גם בחדשות, גם במקומות אחרים. ואפשר גם לרענן קצת את המסך, להביא חדשים. יש מגזינים, מתחילים לגדל אותם במגזינים ואחר כך ממשיכים, מביאים אותם קדימה. מה הבעיה? הרי התוספת בעלות תועלת, הערך בלגדל מישהו מבפנים, או אנשים מתוך המערכת, או אנשים מבחוץ שהם אנונימיים ולהכניס אותם למערכת, ולגדל אותם שיהיו שלנו, הוא הרבה יותר גבוה לעין ערוך

מלהביא מישהו מבחוץ שהוא לא שלנו, ומזוהה כלא שלנו, והוא עולה לנו כסף וכדומה. זאת דעתי.

<u>יואב גינאי:</u> קודם כל אני מסכים איתך, אני חושב שאת צודקת. אנחנו נמצאים במצב כזה שבו נוצרים מסרים משובשים. כלומר הם בעצם שאבו מהערוץ הראשון את כל הטאלנטים שלהם, אם זה דודו טופז ויאיר לפיד אז - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> כל אנשי החדשות, ערוץ 2, כל אנשי החדשות הם שלנו. גם 10.

<u>יואב גינאי:</u> גם כוכבי הבידור. רבקה מיכאלי, כולם עברו לשם. אנחנו אחרי מדבר מאד ארוך שבו הדברים האלה לא קרו כאן. בעצם אנשי הטלוויזיה הפעילים היום הם האנשים שעובדים בערוצים אחרים. אני מסכים איתך לגמרי שאנחנו צריכים לטפח את האנשים שלנו מראש - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> ולהחתים אותם על הסכמים שהם מקדמים גם יחסי ציבור.

<u>יואב גינאי:</u> על מנת שיצמחו אצלנו באופן הזה. אנחנו מנסים את זה בקטנה, יש לנו את עמית קוטלר שאנחנו מטפחים, יש לנו אנשים מתוך המערכת כמו עופר נחשון ובוני גינצבורג, אנשים כאלה שהם - - -

<u>אסתי אפלבאום:</u> בוא לא נדבר פרסונאלית.

<u>יואב גינאי:</u> לא, לא, אני רק אומר שאנחנו כן מנסים לעשות את זה.

<u>אסתי אפלבאום:</u> גם הפקה חיצונית. אני בעד להכניס תנאי להפקות החיצוניות. תנאי שלנו. תראה לי אחד שיסרב. אם הוא מביא לי מישהו שהוא טאלנט של ערוץ אחר, אנחנו לא לוקחים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> נכון.

<u>ליאת בלום:</u> לכל טאלנט שהוא מביא לפי ההסכם, הוא חייב אישור של מפיק מטעם הרשות. זאת אומרת המפיק יכול להגיד - - -

<u>יואב גינאי:</u> בוודאי, בוודאי.

אסתי אפלבאום: מעולה, מעולה. היא צודקת. היא מעלה פה נקודה מצוינת. אני לא רוצה לפסול מראש, לא רוצה להכניס תנאי לפסילה.

ליאת בלום: יכול להיות שהוא יביא מישהו טוב ואת תרצי להשאיר אותו, רק נגרום לו להופיע רק אצלנו כל הזמן.

יואב גינאי: אני חושב שאנחנו צריכים לנהוג בדיוק כפי שנהגו ערוצים אחרים, אבל לנהוג גם להשאיר את האנשים האלה אצלנו. אם יש באמת אדם - - -

אסתי אפלבאום: בינתיים לא השארנו אחד אצלנו לאורך השנים, מכל הטאלנטים שהופיעו אצלנו וקיבלו כסף מפה. אחד לא נשאר.

יואב גינאי: בסדר, אוקי. אנחנו בסך הכל עושים פחות משנה את השינוי.

אסתי אפלבאום: אבל זה בולט גם במגזינים. זה בולט.

נועם שגב: צריך רק לקחת בחשבון שברמה הפרקטית זה יגרום להרבה מאד טאלנטים תקועים להגיע לכוחות שוק. זאת אומרת יש לזה מחיר.

היו"ר, אמיר גילת: תשמע, אם המחיר זה שרון שחר לא ינחה את הקדם וינחה מישהו אחר, אז אין לי בעיה עם זה.

אסתי אפלבאום: איזה בעיות? מה יוצא לך מזה? אני לא מבינה.

היו"ר, אמיר גילת: לא, מה, אלי פיניש? מי?

נועם שגב: זה יכול להיות רון שחר, זה יכול להיות - - -

אסתי אפלבאום: מה הוא נותן לך? איזה טאלנט? מה הוא נותן לך?

נועם שגב: מה זאת אומרת מה הוא נותן לי?

אסתי אפלבאום: מה הוא נותן לך?

נועם שגב: אני כרגע מדבר על טאלנט בהגדרה. טאלנט בהגדרה שלו סוחב עליו כל מיני מטענים - - -

היו"ר, אמיר גילת: אגב, שלא ישתמע שיש לי משהו נגד רון שחר, אני משתמש בו רק כדוגמא.

אסתי אפלבאום: תעשה בדיקת יחסי ציבור ותגיד לי אם אתה מקבל על זה גרם אחד של רייטינג. תגיד לי. אם תביא לי נתון שאתה מקבל על זה - - -

יואב גינאי: אני אתן לכם דוגמא אגב, שלא קשורה לטאלנטים דווקא, אבל כשהופיעה זאת מהאח הגדול, לדאבוני, אני אומר את זה באמת לדאבוני, היא הופיע בקדם והיה לנו פיק מטורף בשיר שלה. כלומה זה כן משפיע.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר. אבל יואב, עוד פעם, אנחנו נכנסים פה עוד פעם לסוגית הרייטינג ועמדתנו על הרייטינג ידועות. אנחנו לא מקדשים אותו, לא מפנים לו עורף וכו', משתמשים בו בכלי ניהולי, אבל אם אנחנו נתחיל לתכנן את צעדנו לפי מתי הכוכבים של ערוץ 2 עושים לנו פיקים, אז אני חושב שנסגור את הבסטה.

יואב גינאי: לא, אני לא חושב שזו צריכה להיות הגישה, אבל - - -

נועם שגב: אבל כמה יחסי ציבור קיבלנו בזכות העובדה שהיא השתתפה עוד לפני.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר. גם וגם, לא רק יחסי ציבור.

אסתי אפלבאום: תשמעו, בדרך לכאן, סתם אנקדוטה. אנחנו בפינת האנקדוטות. בדרך לכאן שמעתי ראיון, טוב אני חולה על התכנית שלהם ..., עם דניאל כהנמן. מה עושה היום דניאל כהנמן, הוציא את הספר החדש שלו על הלוגיקה ועל - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה לא אנקדוטה, זה ועדת תוכן.

אסתי אפלבאום: רגע, רגע והוא פרש והוא עכשיו עושה ייעוצים. תקשיבו ,להביא את כהנמן לפינה פעמיים שלוש בשבוע, בכלכלה, בחדשות, או כל דבר אחד, זה שוס. זה טאלנט. הוא טאלנט, אתה מבין? וזה טאלנט שיהיה שלי.

נועם שגב: אנחנו מדברים על חדשות מול בידור.

אסתי אפלבאום: בידור.

נועם שגב: או תכניות. זה דברים שונים.

אסתי אפלבאום: למה?

נועם שגב: תראו, עד לפני שנה וחצי, רוב הטאלנטים הגדולים בארץ היו מכוסים בהסכמי פעילות מול גופי שידור.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, נכון. למה הם עשו? סימן שהייתה להם סיבה לגופי השידור.

נועם שגב: וודאי.

היו"ר, אמיר גילת: אז זה רק מחזק את הטענה.

נועם שגב: אני אומר שעכשיו, אפילו הטאלנטים של ארץ נהדרת, שנמצאים בהסכמים האלה, מופיעים גם בערוצים אחרים. ואלי פיניש ... ... (רעשים ברקע).

אסתי אפלבאום: נכון.

נועם שגב: הסיבה לזה היא נורא פשוטה. (רעשים ברקע). כסף. קשת שילמו לקיציס ופרידמן מיליון שקלים בשנה בשביל ... ...

אסתי אפלבאום: נכון. אבל אם להם לא איכפת לאבד את הבידול, למה אנחנו צריכים לעשות אותו דבר?

היו"ר, אמיר גילת: נכון. כשאין לנו.

יואב גינאי: אני חושב שאנחנו בשלב כזה של הולדה מחדש. בשלב ההולדה מחדש אנחנו לא יכולים להיות ... בדבר הזה, למרות שאני מסכים איתך. אני חושב שלנו צריכים להיות הפנים שלנו, כמו שיש לנו בחדשות. אגב, ההבדל בין תכניות החדשות הוא שבחדשות הטאלנטים מועסקים במסגרת החדשות. אצלנו אין טאלנטים שמועסקים על תשלום..., אין לנו דבר כזה. לא קיים. אף פעם אגב לא היה גם. לאורך כל השנים הטאטלנטים הובאו או מהרדיו או מבחוץ. אני רק מסביר את העניין.

אסתי אפלבאום: אני לא, זה עניין שלכם.

יואב גינאי: ... של החדשות, אורן נהרי וויצטום וכל האנשים האלה - - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אבל באיזה השקר אתה אומר את זה?

יואב גינאי: אני אומר את זה בהקשר שאנחנו תמיד חייבים לשכור מבחוץ אנשים על מנת לעסוק פניות. זה ההבדל.

נועם שגב: תשמעו, הדוגמא הכי פשוטה היא שאם הייתה לנו הזדמנות עכשיו לעשות תכנית מערכונים או תכנית דרמה עם אסי כהן, אז אף אחד לא היה אומר לא, למרות שהוא מופיע גם במקומות אחרים.

אסתי אפלבאום: למה?

היו"ר, אמיר גילת: לא בטוח.

אסתי אפלבאום: לא בטוח. ממש לא בטוח.

היו"ר, אמיר גילת: לא בטוח. אני עונה לך, פיניש זה הדוגמא המובהקת מבחינתי. אז אני אומר אוקי, באולימפיאדה בקטנה, קיץ, לא מחייב, ותאמין לי, אני אומר לך הוא הגזים. לא הוא, הקונספט. ערוץ 2 יושב בערוץ 1. אני לא רוצה את ערוץ 2 פה. הרי אנחנו נלחמים כל הזמן לבדל את עצמנו מהאח הגדול ומה - - -

אסתי אפלבאום: ושזה שידור ציבורי, ועל דוקו ועל דרמה, ועל חדשות יותר איכותיות והכל.

יואב גינאי: ואנחנו עושים את זה. ברוב המקרים - - -

דבורה הנדלר: אני רוצה להגיד משהו למה שקשור לתחקיר. צריך לחשוב על הכנת תחקיר. תחקיר. (רעשים) ממה שאני שומעת עד עכשיו, ... פורמט של תחקיר.

היו"ר, אמיר גילת: תיכף נחזור לזה.

יואב גינאי: אני חושב שברוב המקרים אנחנו הולכים על - - -

נגיסט מנגשה: התחלנו לדבר על הערוץ, ופשוט ערוץ 1 לא מחזק את האנשים שלו, אז כולם בורחים.

יואב גינאי: איזה אנשים שלו שהוא לא מחזק אותם?

נגיסט מנגשה: שזה מה שאני אומרת.

היו"ר, אמיר גילת: יאיר לפיד.

נגיסט מנגשה: אולי פנינה, חברת הכנסת פנינה.

נועם שגב: לא הבנתי את הרעיון .

יואב גינאי: אני הגשתי תכנית עם אורלי לוי פעם.

נמרוד לב: תביאו אותם לכאן. רגע, אבל תביאו אותם לכאן. תביאו אותם לערוץ - - -

היו"ר, אמיר גילת: את מי?

נמרוד לב: את החברה המוכשרים שנמצאים - - -

לינדה בר: יאיר לפיד? לא נראה שהוא יסכים.

נמרוד לב: למה שהם לא יבואו?

יוני בן מנחם: למה שהם יבואו?

נמרוד לב: תציע להם, אולי הם יבואו.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, יואב, המסר פה ברור - - -

יוני בן מנחם: מי, ...

נמרוד לב: לא, יש אנשים שהם פנויים, צריך לקחת אותם.

יוני בן מנחם: שי שטרן?

נמרוד לב: עכשיו הוא כבר לא פנוי, זהו.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, יואב, המסר פה ברור - - -

נמרוד לב: אני אומר, לדוגמא - - -

היו"ר, אמיר גילת: נמרוד, נו, אני מתחיל משפט. אני נותן לך לדבר, אני מחכה שתסיים, מתחיל משפט ואתה מתחיל עוד פעם.

נמרוד לב: נו, אני מחכה שתתחיל.

היו"ר, אמיר גילת: אז תשב. המסר פה ברור. אחד, אנחנו כן רוצים לשמור על הייחוד שלנו והבידול שלנו, ולא לפזול כל הזמן לערוצים המסחריים. וודאי שלא לתת מובלעות שידור אצלנו בערוץ, אם זה בתכניות שונות עם אלי פיניש, או אם זה בתוך אייטמים, וכבר דיברנו על זה לא פעם ולא פעמיים ולא שלוש. אז אנא תקפידו, וגם תנחו את המפיקים החיצוניים מבחינת הטונים שמושמעים ביחס לערוץ הראשון, בשידורי הערוץ הראשון. אם זה בנושא האגרה, ואם בזה בכל הנושאים שאנחנו נלחמים בהם, מכניסים אותם אלינו - - -

אסתי אפלבאום: צריך לעבור על הטקסט.

היו"ר, אמיר גילת: כן, כן. אנחנו נלחמים בזה יומם וליל, ואצלנו בבית משדרים את זה. אז אמרתי אוקי, פעם אחת, בדיחה, יש תקלות בערוץ הראשון, אבל זה הופך למוטיב חוזר וחוזר, כי אתה יודע, כל אחד שבא אז הוא חושב שהוא הראשון שהמציא את זה. אה, אני בערוץ הראשון, אז בוא נסתלבט על הערוץ הראשון. ואני אומר את זה באמת, אין לי בעיה עם הומור עצמי, אבל פה במקרה הזה זה עושה לנו נזק. והדבר השני זה בנושא הטאלנטים. כן לחייב חברות הפקה להתנות את זה, אני אומר את זה בעדינות, להשתמש בסעיף הזה בחוזה שמאפשר לרשות לאשר או לא לאשר מגיש, ותהיו ערים לדברים האלה.

יואב גינאי: משתמשים בזה כל הזמן.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר. אז עוד פעם, אני מזכיר את רון שחר, הוא בחור נחמד, אבל אני סתם משתמש בו בתור דוגמא, כי זו דוגמא בולטת כי היא בולטת פעמיים. אלף כי הוא טאלנט של תכנית ריאלטי שאנחנו "נלחמים בה" ובמה שהיא מייצגת, ושתיים גם על הבמה הייתה הסתלבטות על המרוץ למיליון, עשו את הקדם האירוויזיון. אה, הם לא רצו את זה, הם לא רצו - - -

אסתי אפלבאום: מה קורה, מסתובבות חברות ההפקה בעקבות הכסף, איפה שיש כסף הן הולכות. הן הולכות לערוץ 1, ערוץ 2, לערוץ 10 ואנחנו כמו, אני לא רוצה להגיד כמו מה, קחו כסף, יאללה, תבואו. בלי להגיד להם איך ומה, ומפיקים והכל. סליחה.

היו"ר, אמיר גילת: כן, נמרוד.

נמרוד לב: דבר ראשון אני חושב שלגבי, זאת אומרת לא מבהיל אותי הקטע שיש טאלנטים בערוץ 1 שהם נמצאים גם בערוצים מסחריים. אני חושב שזה בסדר. אני חושב שכן צריך לתת להם הנחיה, להסביר להם את ההבדלים ואיך הם אמורים להתנהל בתוך הערוץ הראשון. זה דבר שצריך לעשות. אבל לא אם הוא שם אז אני לא, כי זה לא נכון. (רעשים ברקע). ... לכולם. אנשים נמצאים בשוק וצריך לתת להם אפשרות להנות מהערוץ הראשון. לגבי ההסתלבטות - - -

אסתי אפלבאום: לא, יש הבדל אם מישהו אומן, מופיע לעתים בערוץ 2 או בערוץ 10 או בערוץ 1. אומן שיש לו איזה חלק בתכנית או משהו, לבין כאלה שהם כוכבים ברורים של ערוצים אחרים. אורנה דץ היא לא בדיוק זה, היא שנים עושה תכניות בוקר, עשתה תכניות - - -

יואב גינאי: אורנה דץ היא זמרת שהייתה באירוויזיון.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אז במקרה הזה הייתה כאילו הצדקה, אבל אני מסכים, היא כן מגישה תכניות בערוץ 2.

יואב גינאי: היא לא מזוהה עם ערוץ 2.

נמרוד לב: אני לא מסכים עם זה. אני חושב שאנחנו כן צריכים לתת. אסתי, אני לא מתייחס כרגע לסיפור הספציפי הזה. אני לא מכיר, אני לא יודע. אני לא מתעסק בזה. אני אומר באופן עקרוני, אני לא חושב שזה נכון לבוא ולהגיד אנשים שנמצאים בערוצים אחרים, אנחנו לא ניקח אותם לערוץ הראשון, כי זה פוגע בערוץ הראשון. אני חושב שיש כוחות טובים בשוק, צריך לדעת לזהות את הכוחות הטובים. צריך לבוא אל הכוחות הטובים האלה ולמשוך אותם אלינו. בסופו של דבר לנסות גם להשאיר אותם באופן בלעדי. זו צורת העבודה.

לינדה בר: הבעיה היא שגם זה מוגבל. זה לא שיש אין סוף טאלנטים והם כולם - - -

נמרוב לב: בדיוק, בדיוק, זה לא נכון.

יואב גינאי: כמות הטאלנטים היא מוגבלת והיא קשה. כלומר להביא מישהו לתכנית - - -

היו"ר, אמיר גילת: אפשר גם להצמיח, לגדל. איזה שחקן תיאטרון חדש - - -

נמרוד לב: אתה עוד לא שם.

היו"ר, אמיר גילת: אני שם. להיפך, אני שם.

נמרוד לב: לא, אבל הערוץ הראשון עדיין לא יכול לגרום למישהו להיות כוכב. זה עדיין לא שם.

היו"ר, אמיר גילת: וודאי שהוא יכול.

נמרוד לב: בסדר, אתה יודע.

היו"ר, אמיר גילת: כן. אני לא מקבל את זה. להתחיל. אתה לא הופך כוכב ביום, אז תתחיל. מה זה משנה? תמצא איזה שחקן או שחקנית תיאטרון מתחילה, תהפוך אותה - - -

נמרוד לב: דבר שני, לגבי ההסתלבטוית וכל הדברים האלה, אתה יודע, תקלות ועניינים ואגרה, אז עוד פעם, אתה יודע, לשים צנזורה מצד אחד זה דבר מצוין, זו שיטה שלא עובדת בעיני. איפה שאתה תסגור פה זה יבוא מפה, תסגור פה, זה יבוא מפה. השיטה היא לשתף בתקלות, לטפל בעניין הזה של - - -

היו"ר, אמיר גילת: ולבטל את האגרה.

נמרוד לב: רגע, רגע, ולטפל בעניין של התפיסה הציבורית לגבי האגרה, שזה דברים - - -

יוני בן מנחם: דיבור על מה, לא הבנתי.

נמרוד לב: לבוא ולהגיד תשמע, מדברים, לא מדברים - - -

היו"ר, אמיר גילת: היית בחוץ כשהיה הדיון על זה. אתה בעמדת מיעוט - - -

יוני בן מנחם: ... ... אמיר צודק - - -

נמרוד לב: זה לא קשור. אני אומר תפקידנו לתקן.

היו"ר, אמיר גילת: נמרוד, הייתי בחוץ ואתה בא עכשיו. היית בעמדת מיעוט. אפרופו יעדים וכו', אסתי פה הזכירה את הנושא של - - -

נמרוד לב: מותר לי להיות בעמדת מיעוט?

היו"ר, אמיר גילת: כן, אבל גם מותר לך להיות בישיבה ולא לבוא אחרי הדיון ולפתוח אותו מחדש.

נמרוד לב: אמיר.

היו"ר, אמיר גילת: היית בחוץ, נו. עכשיו נתחיל את זה עוד פעם? דיברנו על זה. לגבי יעדים, אני מציע, דיברתי על זה כשהשקנו את לוח המשדרים, שאנחנו צריכים לסמן איזה יעד. כי עוד פעם, כמו שאסתי אמרה, מעסיקים עובדים, באים וזה, אף אחד לא משגיח, אף אחד מציב יעדים. אני חושב שאנחנו חובתנו

להציב לנו יעד שלנו, של הרשות. אני חושב שבשלב הראשון אנחנו צריכים להגדיל את היעד של הכפלת הרייטינג בכל רצועה, במהלך שנה מהיום, כדי שיהיה לנו גם כלי לבדוק, וגם שיהיה יעד לחתום עליו. ואז גם השיווק והתכניות, וכולם יחד נרתמים להשגת היעד. אני חושב שאנחנו צריכים לסמן את היעד הזה של הכפלת הרייטינג בתוך שנה. אני אומר עוד פעם, ברצועה פר רצועה ובסך הכל הממוצע, ואז כולם יודעים שזו המטרה שאנחנו מתנקזים אליהם ופועלים בהתאם. אז אם אין התנגדות, אני מציע שנראה את זה כ - - -

__לינדה בר:__ אני רק רוצה לעדכן, לגבי יעקב כהן ווילוז'ני. התכנית הראשונה - - -

__היו"ר, אמיר גילת:__ כן, אני כבר מדבר עליה.

__נמרוד לב:__ רגע, על העניין הזה שהזכרת, אני רוצה לתת סייג. כל פעם שאתה תגיד אנחנו מציבים יעד של הכפלת הרייטינג או WHAT EVER שקשור לרייטינג, לא בכל מחיר. כי יכולים לפרש ולהבין את זה לא נכון.

__היו"ר, אמיר גילת:__ בסדר.

__נמרוד לב:__ לא, לא, זה חשוב.

__היו"ר, אמיר גילת:__ לא, יואב אמר שהסיסמה של הרשות היא לא רק בשביל הרייטינג.

__נמרוד לב:__ אני מבין, יואב יודע, אבל בהחלטה, בשביל ההחלטה, בשביל הפרוטוקול אנחנו נאמר שוב, שהרייטינג הוא רק - - -

__היו"ר, אמיר גילת:__ לא, לא, לא.

__אסתי אפלבאום:__ נמרוד, מה שאמיר התכוון גם, הוא שכח, אני אזכיר לאמיר רגע, דקה. הדיון היה לא רק סביב הרייטינג, אלא רבות נאמר פה על צורת החלוקה של התקציבים וההכרעה בדבר הקונספטים הנכונים. גם אנחנו לא כל השכל נמצא אצלנו. גם אנחנו. לכן דובר על זה בישיבת המליאה האחרונה, לעשות בדיקות לגבי התכנים הספציפיים, כדי שנדע אם אנחנו בכיוון, אם אנחנו לא בכיוון, מה מעורר התנגדות עזה, מה מעורר אהדה רבה, מה זה עושה לנו. אז נאמר על הקטע של הסקרים, זה מה שנאמר. לבדוק.

נמרוד לב: אני אמרתי ליואב גם בזמנו, שככל שאנחנו נקבל קריבים יותר רחב ויותר עמוק לגבי מה הולך להיות ואיך הולך להיות, גם מבחינת התכנון השנתי של עונות, אנחנו נראה תמונה יותר שלמה ויהיה לנו הרבה יותר קל ללכת איתך בדרך הזאת. זאת אומרת יכול להיות שיש לך איזה שהוא חזון, אבל אנחנו רוצים יותר להתחבר באופן כללי.

אסתי אפלבאום: בסדר, אני מקווה שבישיבה הבאה, כשיהיה לוח שידורים חדש בפעם הבאה, נשב על התכניות שהיו עכשיו, עם הנתונים, ולפחות יהיה לנו בפעם הראשונה - - -

יוני בן מנחם: צודקת, צריך משהו אמפירי.

יואב גינאי: אנחנו חייבים כלי עבודה. (רעשים ברקע) ... ... עם כל הכבוד למקצועיות של כולנו כאן, אני חושב שאנחנו צריכים - - -

אסתי אפלבאום: ויש פה מקצועיות גם לאורך שנים.

יואב גינאי: אנחנו צריכים (רעשים ברקע) ואנחנו צריכים לדעת מה הקהל רוצה לראות.

היו"ר, אמיר גילת: תראו, ה-10 דקות שקיבלנו בארץ נהדרת על הקדם אירוויזיון, אני חושב שזו מחמאה הכי גדולה, כי אני לא זוכר מתי הערוץ הראשון קיבל 10 דקות. זה אומר שאנחנו רלבנטיים.

יואב גינאי: אני חושב ש... מתוך ההשקה והכרזה על הלוח החדש, (רעשים ברקע) - - -

נגיסט מנגשה: אתה דיברת על יעדים, אני ראיתי בישיבה הקודמת אז אולי יש יעדים שכבר נקבעו מראש?

היו"ר, אמיר גילת: לא.

נגיסט מנגשה: עוד לא?

יעקב נווה: רציתי לומר משהו לגבי הרייטינג. אם אנחנו עושים תכנית מבחינת אחוזי הצפייה, אז כל הפסטיבלים שעושים. הזמרים הכי גדולים בזמר העברי, כשאתה מביא 30 שנים מהאירוויזיון ועוד 8 שנים מהפסטיבלים

נורא קשה להתחרות, אבל מישהו חייב לעשות את זה. ומי יעשה את זה אם לא הערוץ הממלכתי.

יואב גינאי: אמיר, אני חייב לציין, שירים חדשים מביאים פחות רייטינג, זה דבר ידוע. וזה התפקיד שלנו, לייצר את ה... של הפופ הישראלי - - -

אסתי אפלבאום: כן, אבל יואב, אתה מרים להנחתה עכשיו. למה? ייצרת שירים חדשים עכשיו גם בפסטיבל. למה לא מפומפם ברדיו - - -

יוני בן מנחם: מפומפם, מפומפם.

אסתי אפלבאום: אני לא שומעת. אני שומעת מלא רדיו. לא ברשת ג'. (מדברים ביחד) אבל יש שיבוצים בתכניות אקטואליה שהם עם הכי הרבה רייטינג. מה הבעיה לשים כל פעם שיר אחר?

יעקב נווה: רגע, עזבי את זה רגע. היה צריך איזה פורמט של רינגטון, אחרי שההנהלה תאשר, ונדמה לי הייתה התקדמות עם העניין הזה כן לאשר תקציב, ואושר תקציב לפרמט את השירים שהם לשידור בטלוויזיה, לרדיו. ו זה נעשה מראש לאירוויזיון, וזה מושמע ברדיו כל הזמן - - -

אסתי אפלבאום: מעולה.

יעקב נווה: יש את זה בלי סוף ברדיו.

יואב גינאי: אני רוצה לומר לכם, ועדת התוכן, אתם שותפים מלאים לדבר הזה. לכן אני אומר, מבחינתנו קורה כאן משהו חדש. באמת קורה פה משהו חדש.

יוני בן מנחם: יש משהו חדש. יש משהו שמרגישים אותו באוויר.

יואב גינאי: ומה אומרים ומה כותבים, וכמה מתדפקים על דלתנו עכשיו, גם הערוצים האחרים וכמה עכשיו נלחמים בנו בכל הערוצים האחרים. מה?

אסתי אפלבאום: שעכשיו יהיה איזה שיר שמישהו הוציא.

יואב גינאי: אולי זה לקדם.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אז רגע, גלשנו פה - - -

יואב גינאי: לא, אבל אני אומר, זה נקודה נורא חשובה, שהיא ככה עוברת לה בזה. אני מציע לראות מה קורה כאן.

יעקב נווה: ... ... רייטניג? להביא דברים הכי מוכרים.

נמרוד לב: נו, זה מה שאני אמרתי. אני אמרתי, רייטינג הוא נחמד, ואני סייגתי ואמרתי לא בכל מחיר. והערה נוספת, אני רוצה להגיד שבאמת לזכותו של יואב ושל כל היושבים כאן, לינדה וכל מי שעשה את ההשקה של לוח השידורים, זה נמצא, זה קרה,יש באז. יש פה הזדמנות שוב, זה מזכיר לי את מה ש - - -

יוני בן מנחם: יש קמפיין גדול.

נמרוד לב: רגע, רגע, רגע.

יוני בן מנחם: אני לא יודע אם אתם עוקבים אחרי זה.

נמרוד לב: הם עוקבים, עוקבים, רואים. תן לי רגע. אני אומר, זה מזכיר לי את הרגע הזה, היה רגע אחד כזה שעלה 30 שקל לשעה וסיפור מנצח, וקיבלנו ביקורות מצוינות בכל מקום. זה רגע כזה. אני חושב שהצלחנו עוד פעם להגיע למקום הזה. עכשיו, מפה, אסור לתת לזה לרדת לרגע. אחרי הפעם ההיא הייתה שוב ירידה, יכול להיות שזו ירידה לצורך עלייה, מקובל עלי. מכאן צריך שוב, כמו שאמרתי, להגדיר עוגנים אסטרטגיים, ללכת עליהם, לדחוף אותם בכל הכוח. בית המשאלות, בית המשאלות, בית המשאלות. כל הזמן לפמפם, לפמפם, להמשיך עם זה הלאה גם. לייצר את הבא הזה.

לינדה בר: בית המשאלות זה 26 פרקים.

נמרוד לב: רגע, את הבאז הראשוני הזה שהושג, והושג באמת מהמקום הכי מכובד והכי יפה, והכי עוגן שיכול להיות, את המקום הזה עכשיו לנצל כמומנטום. אוקיי?

נמרוד לב: נמרוד, אנחנו עשינו תכנית שיווקית, ופרשנו אותה בקמפיין שיווקי וגם גיבינו את זה ב-100,000 שקלים, ופרשנו את הקמפיין השיווקי בסמיכות עם לוח השידורים, על פני כמה שבועות, כדי להמשיך את המומנטום.

נמרוד לב: שיהיה לזה כל הזמן המשכיות.

יוני בן מנחם: כדי להמשיך את המומנטום, שלא תהיה עלייה ואחר כך ירידה.

נמרוד לב: בדיוק. זו מה שהייתה הבעיה אז. צריך שיהיה גם מבחינת התכנים, לכן אמרתי, צריך לראות תכנון.

אסתי אפלבאום: גם עם יחסי הציבור, כל הזמן. כל הזמן.

נמרוד לב: חייב שיווק. שהשיווק ימשיך ויפמפם את התוכן.

אסתי אפלבאום: ברדיו אני שומעת את זה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, קדם אירוויזיון, מחר מופע הסיום של החמישה. אני חושב שהפורמט של השנה - - -

אסתי אפלבאום: נגמר המשבר עם קטלין?

היו"ר, אמיר גילת: לא.

אסתי אפלבאום: מה היא רוצה?

לינדה בר: לא נורא, זה טוב.

יוני בן מנחם: זה טוב, זה טוב, זה עושה לנו באז אדיר.

היו"ר, אמיר גילת: לינדה דיברה איתה. (מדברים ביחד)

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני חושב שאנחנו פיצחנו את הפורמט. אני מאד אוהב את הפורמט החדש הזה. יכול להיות שהתכנית שהיא גלגל הצלה, שגם הניבה רייטינג של 2.2 הייתה מיותרת.

יעקב נווה: אולי שודרו דברים אחרים אתמול.

היו"ר, אמיר גילת: ביום ראשון?

לינדה בר: לא, לא, לא, אמיר צודק בעניין הזה. זה לא בגלל זה. גם בשידורים האחרים היו - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל אנחנו עוד באמצע התהליך. עוד נעשה ישיבת לקחים. אבל אני חושב שבהתרשמות נכונה זה פורמט שהוא נכון, הוא מרכז, הוא עושה באז. בואו נחכה אחרי מחר עם הסיכומים. אתה רוצה להגיד משהו?

יעקב נווה: כן. בסך הכל אני האמנתי שאפשר להגיע להצלחה אם תחברו את קדם האירוויזיון, ... קשת ואחר כך רשת, ובלגנים, ... שירים. אני

חושב, ... באופן רשמי וגם לפרוטוקול, שישבנו אנשי המקצוע, אנשי ההנהלה, ובדקו אחד אחד. עכשיו, אני יודע - - -

היו"ר, אמיר גילת: את השירים אתה מדבר.

יעקב נווה: גם מבחינת השירים, גם מבחינת השופטים. אני יודע מבחינת השופטים דבר אחד, ... שלא נאמר על הלשכה המשפטית, שאני יודע שאתם פניתם ליוצרים רבים ואומנים רבים שלא הביעו את הסכמתם להופיע.

יוני בן מנחם: נאמר, נאמר. עשינו על זה ישיבה בדיוק לפני שעתיים.

לינדה בר: יש לי הרגשה שבשנה הבאה זה כבר - - -

יעקב נווה: זו חגיגה אמיתית. זה חגיגה, ארבע התכניות שהיו עד היום, כשאני ... בחזרות, כשיש לי זמן לנסוע לשם ולראות את החזרות. אתם יודעים, בסן רמו יש את הפסטיבל השנתי שקיים מזה 50 שנה. מסורת של שבוע שלם. זה פסטיבל שמתפרש על שבוע שלם. זו חגיגה איטלקית גדולה מאד ובאים מכל העולם לראות את הפסטיבל הזה. מוסיקה איטלקית. אותו דבר זה יהיה פה. אז אם זה הופך למסורת וזה הולך לתחרויות כאלה, תשמעו, זה באז רציני מאד. כולם כותבים על זה, התקשורת מלאה בזה. גם ארץ נהדרת, גם אני ישבתי אתמול ואני מאד נהניתי מכל אייטם הכי קטן שהיה. כל שיר שעשו שם. אני חושב שהרעיון הזה להביא את זה לכיוון, לא יודע של מי היה הרעיון, אבל כל הכבוד על הרעיון הזה. להביא את זה לחמש תכניות, זה היה מצוין, זה היה מצוין, פשוט מצוין. המסך נראה מצוין. והרמה, אני אומר לכם כאחד שטעמו נוסע כל שנה לאירוויזיון, זה לא נופל ברמה.

לינדה בר: דרך אגב, זה היה רעיון של יוני.

יעקב נווה: התפאורה שהיא יקרה, ולא חסכנו כסף בכלל. לא נחסך פה כסף. פשוט הייתה רמה בינלאומית.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, תודה, ואנחנו כמובן נעשה סיכום אחרי מופע הסיום מחר. תכנית האירוח של יום שישי.

יואב גינאי: תכנית האירוח של יום שישי יצאה בשעה טובה. יעקב כהן ווילוז'ני ביחד, שני טאלנטים בעיני מצוינים, הביאו תכנית ראשונה שיש

כמובן עליה הערות, כתכנית ראשונה. אני שומע היום שאשפזו את יעקב כהן באמצע ההקלטה, מה שיצר קצת בעיות, אבל אנחנו פותרים את זה גם מערכתית בהקלטה עצמה.

יוני בן מנחם: מה קרה לו?

יואב גינאי: הוא התמוטט. לא ברור עדיין מה קרה. הוא נשלח לבית החולים באמצע ההקלטה. אני אתן לך עוד מעט את הטלפון של המפיק והוא ייתן לך את כל הפרטים.

היו"ר, אמיר גילת: ואיך זה בא לידי ביטוי?

יואב גינאי: לא, לא, בסדר גמור. בכל מקרה כבר הערנו להם את ההערות על התכנית הראשונה ועל ההמשך, ואני חושב שמתחיל לתפוס כיוון. הרייטינג היה יפה ובסך הכל אני חושב שיש לנו סוג של פוטנציאל - - -

יוני בן מנחם: יש פוטנציאל.

יואב גינאי: באמת גדול לסוף השבוע. גם עממי, גם לא נמוך מדי, עם מוסיקה, עם הומור, וזה - - -

יוני בן מנחם: תזעיק את טל ברמן שיחליף את יעקב כהן.

היו"ר, אמיר גילת: רצית משהו, לינדה?

לינדה בר: רציתי להגיד על הרייטינג, שביום שישי, בערב שבת זה היה 5.7 אחוז - - -

היו"ר, אמיר גילת: עם פיק של 8, נדמה לי .

לינדה בר: נכון. ובמוצאי שבת - - -

אסתי אפלבאום: בחדשות?

היו"ר, אמיר גילת: לא, בתכנית עצמה.

אסתי אפלבאום: וכמה היו החדשות?

לינדה בר: 6.6 אחוזים.

יוני בן מנחם: טוב, זה יש בדרך כלל כשאיילה - - -

לינדה בר: במוצאי שבת עוד 3.6%. זה צופים אחרים, זה שידור חוזר, זה צופים דתיים שלא צופים בליל שבת. אז אני חושבת שזה - - -

יואב גינאי: זה כמעט 9%.

היו"ר, אמיר גילת: כן, במצטבר.

לינדה בר: זה מצטבר, זה יפה לתכנית ראשונה. ואפרופו להכפיל את הרייטינג ברצועה, זה בדיוק מה שזה עשה, וזה אפילו יותר. זה כמעט שילש את הרייטינג כי הרייטינג ברצועה הזו עמד על 2% - - -

היו"ר, אמיר גילת: לפני טל ברמן.

לינדה בר: לפני טל ברמן.

היו"ר, אמיר גילת: לא בזמן טל ברמן.

לינדה בר: לא, לא בזמן טל ברמן. בזמן עכשיו, ששודרו דברים.

יואב גינאי: צריך למדוד את זה לאורך זמן.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, נכון. תראה, עוד פעם, הנושא של ההכפלה, גם היומן. מה יקרה? יקרה איזה אסון אם היומן יהיה 13%?

אסתי אפלבאום: כן, את היומן צריך להעלות גם, לחשוב איך להעלות אותו.

היו"ר, אמיר גילת: לכן אני אומר, כל מיני מידע, שהתפקיד שלו, שהאתגר שלו זה להכפיל את הרייטינג למקום אחר. הוא צריך לדעת איך הוא מכפיל ואיך הוא משלש.

נמרוד לב: היעד הוא להכפיל את הרייטינג - - -

אסתי אפלבאום: הנה יש לי את זה ביומן. יום שישי אחד, נמרוד. נמרוד, יש לי רעיון ליומן.

נמרוד לב: את הדברים האלה, אחרת אתה יודע, ... לא נכון ...

אסתי אפלבאום: נמרוד, רגע, גברים, אתמול היה יום האישה הבין לאומי, נכון?

היו"ר, אמיר גילת: היום, היום.

אסתי אפלבאום: יום שישי הזה, מחווה. כל הפרשנים והפרשנויות בנות באולפן של יום שישי.

נמרוד לב: זה מחרתיים.

אסתי אפלבאום: מחרתיים.

יואב גינאי: ביום שישי התכנית מוקדשת לאישה, זה יום האישה הבינלאומי.

אסתי אפלבאום: נו, יפה. לא, אל תקדישו לי, אל תעשו לי פריימים. בלי פריימים בבקשה. את רואה? את מבינה עם מה צריך להתמודד? לא פריימים. תביאו פרשנויות נשים. לא בפריימינג, למשבצת הגברית.

נמרוד לב: רגע אסתי, אפשר את כל יום שישי הקרוב, להחליט - - -

אסתי אפלבאום: אתם יודעים איזה פרומוישן זה לרשות השידור?

נמרוד לב: ולפרסם אותו. ... יום בינלאומי והיה ברשות השידור.

אסתי אפלבאום: זה יכול גם להיות בשבוע הבא דרך אגב, זה לא כל כך - - -

נמרוד לב: למה? למה?

אסתי אפלבאום: כי הם לא יתארגנו עד מחרתיים, אז זה יכול להיות בשבוע הבא.

נמרוד לב: אפשר להתארגן על זה, זה לא כל כך מסובך.

אסתי אפלבאום: איילה תשתגע על זה, איילה תמות על הקונספט הזה.

היו"ר, אמיר גילת: לא צריך החלטה.

אסתי אפלבאום: פרשנות משפטית. אם איילה יכולה לייצר גם בפאנל - - -

היו"ר, אמיר גילת: בואו לא נקבל על זה החלטה.

אסתי אפלבאום: שיהיה ליום שישי הבא, כמחווה ליום האישה משבוע שעבר.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. עוד משהו?

נמרוד לב: כמה טלפונים אולי.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אם הם יוכלו הם יעשו את זה, בשביל לא לקבל החלטה ולא יעמדו בה. הדברים ברורים, המנכ"ל שומע.

אסתי אפלבאום: סוזי נבות, פרשנית במקום ארי שביט, אפשר להביא מישהי אחרת. צ'יק צ'ק. אני אמצא לכם אישה.

היו"ר, אמיר גילת: חברה, היום יום רביעי, זה עוד 48 שעות. ההנהלה שמעה.

לינדה בר: אפרופו נשים, אז השבוע... עם הסקופ האדיר שלה, אז גם זה, זה תפס ויצא לנו טוב.

היו"ר, אמיר גילת: עדי מאירי.

יוני בן מנחם: פרשת השופט המכה.

לינדה בר: זה פשוט בכל הערוצים נתנו לנו את הקרדיט. היא גם עדכנה אותנו כמה דקות לפני שהיא עולה עם הידיעה, ואנחנו גם הוצאנו במקביל אליה, אז באמת דאגנו שכולם יתנו קרדיט, ואפרופו אישה, היא מדהימה.

יוני בן מנחם: אני אמרתי את זה כמה פעמים. לצערי הרב, אמרתי את זה כמה פעמים. אסתי, תשמעי. אמרתי את זה בפורומים גדולים, שהסקופיות של רשות השידור זה רק - - -

יואב גינאי: זה לא רק בתחום החדשות.

יוני בן מנחם: איילה ועדי וכרמלה מנשה. בצער אנחנו אומרים את זה, כי היינו רוצים לראות ... כאן כמה דברים.

נמרוד לב: אתה יודע, סקופים כאלה אתה יכול לפמפם, אמרתי לך את זה. אתה יכול להוציא את זה לפייסבוק. זה עושה באז בשטח.

לינדה בר: רבע שעה לפני - - -

נמרוד לב: זה לא נכון, אתם טועים. ככה עובדים היום בעולם, אתם טועים.

יוני בן מנחם: ... בעולם, יכול להיות שהם טועים.

נמרוד לב: הם לא טועים. זה באז לא נורמאלי. (מדברים ביחד)

אסתי אפלבאום: לא, יוני, הוא לא מדבר על לתת את הסקופ עצמו.

נמרוד לב: לתת טיזר.

יוני בן מנחם: איזה טיזר? מה?

אסתי אפלבאום: יוני, אתה אומר, תקשיבו רגע, זה כולם להיום עובדים ... ... פרשה שמזעזעת נחקרת בימים אלה בזה וזה, פרטים במהדורות הערוץ הראשון.

יוני בן מנחם: זה כן.

נמרוד לב: רבע שעה לפני להתחיל לפמפם.

יוני בן מנחם: אנחנו מודיעים לילה קודם ביומן חצות, שבבוקר יש לנו פרשה לא נעימה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. שנייה.

נמרוד לב: רגע, סליחה, תנו לי 30 שניות להסביר לכם איך זה עובד. יש סקופ כזה, אוקיי? רבע שעה לפני מעלים פוסט ויראלי בכל דפי הפייסבוק של הרשות. עושים פרסום ממומן, זה עולה 2 דולר, פרסום מממון לאורך רבע שעה, וכל מי שפותח את הפייסבוק רואה את הדבר הזה, כי זה פרסום ממומן, זה עולה לו. אחרי רבע שעה סוגרים את הפרסום הממומן, אוקיי? נגמר הסיפור. יש לך באז היסטרי. ככה עובדים.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, נגיסט, בבקשה.

נגיסט מנגשה: נמרוד, עכשיו אתה שותק.

היו"ר, אמיר גילת: נמרוד, תכבד את נגיסט, היא מדברת. כן.

נגיסט מנגשה: אני מבקשת לדבר, בסדר? מכיוון שזו ועדת תוכן, אני מבקשת לחשוב על תכנית לנוער. אם תסתכלו בערוצים אחרים, יש טכנולוגיה

לנוער. רק בערוץ הראשון אין. אני שואלת שאלות, מהישיבה שבבית מסתכלת, אומרים אין. (רעשים ברקע). לא מתקדם. יש בערוץ 2 אפילו חדשות טכנולוגיה לנוער.

<u>יואב גינאי:</u> במסגרת המהדורה אנחנו בהחלט מעלים אייטמים

- - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> המהדורה זה חדשות לנוער.

<u>יואב גינאי:</u> חדשות לילדים. יש לנו בהחלט אייטמים שעושים את זה, גם בטכנולוגיה לנוער, גם באינטרנט, גם באפליקציות, בכל הנושאים האלה, זה קיים. אנחנו רוצים במסגרת התכנית החדשה ברצועת המגזינים, שאותה נתאים להורים ולבני נוער, להביא לשם גם מעבר לתחומי הייעוץ השונים, גם להביא מומחי אינטרנט, מומחי לזה ולזה, ולראות איך לעשות את זה .

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, אני נועל את הישיבה בהזכירי שביום ראשון אנחנו נפגשים פה לישיבה משותפת של ועדת תוכן, כספים ומדיה בערבית, לדיון בנושא התמהיל של השקעות המקור בשנת 2013. הישיבה הבאה של ועדת תוכן היא ב-17 בחודש, ואנחנו נתמקד בה בנושא הרדיו, לוח שידורי הרדיו. אוקי, תודה.

<u>הישיבה נעולה</u>